

פסחים נד

The ברכה on fire is only said by מוצאי שבת of הבדלה and מוצאי יום כיפור.

For מוצ"ש of הבדלה, fire from wood and stones may be used, but not for מוצאי יום כיפור of הבדלה, as we make a ברכה on fire מוצ"ש to remind us that מוצ"ש gave fire to the world on the first מוצ"ש when אדם הראשון rubbed two stones together. The reason we make a ברכה on fire on מוצאי יום כיפור is to show יום כיפור is a day קדוש from all other days, and now that it is over it is מותר to use fire again, and the fire used is a fire that had been lit during יום כיפור (נר ששבת), which excludes fire that shoots out from rubbing sticks or stones. If a person does not have a נר ששבת, he must get from someone else, and cannot make a fire (by striking a match etc.).

In a place where people do not do מלאכה on באב, תשעה באב מלאכה should not be done (referring to the type of מלאכה that is אסור on חול המועד such as sewing, writing calligraphy etc.). A תלמיד חכם should in any case refrain, and a person is allowed to be נוהג like a תלמיד חכם.

תעניות is more מחמיר than the other fasts of the year תשעה באב during the year, and like יום כיפור a nursing or pregnant woman should fast. Today, the מנהג is woman before the ninth month do not fast on תשעה באב, but one should first consult a רב.

Unlike יום כיפור, if a person is a חולה שאין בו סכנה, he does not

need to fast. There is a מחלוקת if like on יום כיפור a חולה should eat less than the שיעור. Some (מרחשת, מהר"ם שיק) hold שיטות that is so תשעה באב one should endeavor to fast in any way possible. Others (ערוך השולחן), write that there is no חצי מושג of שיעור by an איסור דרבנן, as the רבנן were not גוזר בכלל on a חולה.